

בעזרת השי"ת

גליון ש"ק פר' אמור

ראו שירי ל"ג
בעומר עמ' 7-9

שבתא טבא וכוט"ס

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי
"נקודות הכסף"
שע"י מוסדות
דברי שלום
ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א
בראשות הגה"צ יחזקאל בינג שליט"א
רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.
טלפון: 03-6196739
דוא"ל: 5798972@gmail.com
אתר: dshalom.org

שְׁמַעוּ קְלָא, עוֹלוּ וְאָתוּ, וְאֶתְכַנְּשׁוּ לְהִילּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן.

(זוה"ק דברים רצ"ו ע"ב)

הנה עומדים אנו לפני היום הגדול והקדוש יום ל"ג בעומר שהוא יומא דהילולא קדישא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

כבר ידועה אמרת הבית אהרון מקארלין זצו"קל בספרו, שכל יהודי יש לו שייכות עם רשב"י, שכשם שהשי"ת הוא לכל כך רשב"י לכל אפי' לפחותים. ולא בכדי אמרו חז"ל (סוכה מ"ה ע"ב) אמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, דכוחו של התנא האלוקי רב ועצום להגן ולהשפיע שמירה וברכה נכל מיילי דמיטב על כל הכלל והפרט, כשם שרואים הכל שציונו הקדוש אבן שואבת לכלל ישראל, ומכל קצוות תבל באים יהודים לרשב"י לשפוך שיח ותפילה ולעורר רחמים גדולים בכל ימות השנה ובפרט ביום הגדול והקדוש ל"ג בעומר, שבו הוא יומא דהילולא היינו יום שמחתו של הרשב"י, שהצדיק ביום ההילולא דיליה מעלים אותו לדרגות ובחינות שלא היה בהם מעולם, ונפתח בפניו אורות קדושים והשגות אלוקות מה שלא הגיע עדיין, ואז נשמת הצדיק שכל ימיו אשר חיה חתר ועמל ויגע לזכות לעוד ועוד קרבת ה' והשגות עליונות בתורה ועבודת ה', אזי בכל עת שמשיג עוד ועוד נעשה בשמחה וחדוה גדולה ועצומה ועליונה מכח מה שהשיג, ועל כן מברך הוא את כל הבאים להשתתף בשמחתו ושמחים עמו, ויכול להשפיע עליהם אור קדושה עליונה וקרבת ה', וגם ברכות ברוח וגשם מה שזקוקים.

אמנם עלינו להתבונן כיצד נוכל לזכות לקבל איזה נגיעה והתקשרות עם התנא הקדוש והנורא הזה, אשר ידוע מ"ש בזה"ק שבעת שהיה לומד עם תלמידיו הקדושים היתה אש מלככת סביבותיהם, ונשמות צדיקים עליונים ירדו להשתתף בלימודם, והאיך אנו זעירי שבזעירי נוכל לזכות לקבל איזה ניצוץ איזה נגיעה ושייכות לצדיק הזה בבחי' מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, שיהיה לנו איזו נגיעה בצדיק הזה.

אולם בעת שנתבונן במאמר הזוה"ק באידרא זוטא קדישא (דברים דף רפ"ח ע"א) שם כתב וזלה"ק: פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוֹרִי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ.

כָּל יוֹמִין דְּאַתְקִטְרְנָא בְּהַאי עֲלָמָא, בְּחַד קְטִירָא אַתְקִטְרְנָא בִּיהַ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּבְגִין כְּךָ הִשְׁתָּא וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ.

נראה כאן מילים נוראות, נבין מעט מה זה רשב"י, רשב"י אומר בכל יום ויום שהיתי בעולם הזה, התקשרתי כל הזמן, התקשרתי בכל יום, כל יום ויום בקשר אמיץ וחזק עם הקב"ה. זה הרשב"י, מי שרוצה לדעת מה זה כוחו העצום כח הקדושה של הרשב"י, זה הקשר שכל הזמן בכל יום ובכל עת התקשר להקב"ה.

זה העבודה שייכת לכל יהודי, בכל פעולה שעושים במחשבה דבור ומעשה, כל מצוה, כל תפילה, כל לימוד תורה, כל מצב שהאדם נמצא לחפש היכן מסתתר ונמצא שם הקב"ה.

לדבר אתו על כל דבר, להודות לו על כל דבר, להתפלל ולבקש על כל דבר, להיות עסוק אתו, להיות מחובר אליו, לעשות כל דבר ודבר לכבודו שיהיה לו נחת רוח, ולא לפול ברוחו משום קושי כי אני אתו והוא מנהיג אותי, ויכול בכל רגע להושיעני ולעזרני זה התכלית של כל יהודי שרוצה וחפץ להיות יהודי אמיתי.

וזה היה הרשב"י בדרגות ובעומק ההתקשרות שאין המוח שלנו יכול לסבול ולהשיג, כי כשם שהקב"ה הוא אין סוף כך הקשר שלנו אתו הוא דבר שאין לו סוף, וככל שהאדם יותר מגושם הוא יותר מרוחק מזה ויותר מקושר לעולם הזה ולהבליו, על כן זה עבודה שאין לה סוף.

ומכיון שהרשב"י הלך בדרך זה, וזכה לעורר בכל יום קשר חדש ונוסף בדרגות עצומות כאלו, זכה מן שמיא לדרגות ולכוחות הקדושה עצומים מה שזכה.

אמנם נודע אשר הצדיקים כל רצונם הוא להשפיע לאחרים ולעזור להם, ע"כ הרשב"י הק' הוא לכל, שמי שרוצה ומשתוקק להתקרב ולהתקשר חזק להקב"ה, רק שיש לו כל מיני מסכים המבדילים ורואה שזה קשה לו מאוד, כי היצה"ר מפחד מאוד שיהודים יהיו בהקשרות עם הקב"ה על כל דבר, כי אחרת יהיה ביטול הבחירה ולא יהיה לו מה לעשות כאן בעולם, ע"כ כשרואה שהאדם רוצה ללכת בדרך הזה מנסה בכל הכוחות להפריע לו מזה.

ע"כ אתא ובא היום הקדוש הזה יום הילולא דרשב"י, אשר הרשב"י הק' עומד ומברך בכל השנה ובפרט ביום הזה לאלו הבאים לשמחתו, שביום ההילולא שלו נפתח לו שערים עמוקים בהתקשרות הזו, ובכוחה זוכה להשיג השגות קדושות שמכוחם נעשה חדוה גדולה להשי"ת, ואז יכול להשפיע לעם ישראל לעזורם לתומכם ולסעדם ביום הקדוש הזה, ובפרט לאלו המשתוקקים להתקרב ולהקשר להקב"ה ובאים ושמחים עמו ומתחננים לה' שבזכותו יזכו לזה, נפתח להם מן שמיא שפע קודש שיוכלו גם הם להצליח להתגבר על היצר ולהתקשר בקשר אמיץ וחזק עם הקב"ה.

יעזור ה' שנזכה לזה, וזכות התנא האלוקי הזה יגן בעדינו ובעד כל ישראל להיושע בישועות גדולות וכל מילי דמיטב אכיר

ספ"ק קדושת לוי

ויקרא לו יעקב גלעד.

הפסוק הזה מרמז על ל"ג בעומר, כי גל הוא אותיות ל"ג. ויבואר הענין על ידי מאמר חכמינו ז"ל בים סוף נדמה להם כבחור במתן תורה נדמה כזקן. המשל בזה לתינוק שמרגילין אותו לילך לבית הספר ומרגיל אותו אביו על ידי דבר שהתינוק מתאוה לו, דהיינו שאומר לו ששם בבית הספר יש דבר שהתינוק מתאוה לו ועל ידי זה מרגילו לילך לבית הספר וכיון שמרגילו אז לומד עמו הרבה תורה כך הקדוש ברוך הוא הראה לנו בים סוף ניסים ונפלאות ולא היה עיקר הטעם של הניסים ונפלאות הניסים והנפלאות עצמם, רק הניסים והנפלאות עשה והראה לנו כדי שנדע שיש אלוה בעולם ונתאוה לו לעבדו ולכך עשה לנו ניסים ונפלאות בים סוף כדי שעל ידי זה נתאוה לקבל התורה ביום מתן תורה ולעבדו בלבב שלם ונמצא עיקר הניסים והנפלאות היה בים סוף כדי שנקבל התורה במעמד הר סיני ונתאוה לו לעבדו ולקבל התורה. והבחינה הזאת של יציאת מצרים מאירה עד ל"ג בעומר ומל"ג בעומר מתחיל ההארה של מעמד הר סיני שהיא קבלת התורה. וכבר כתבנו שההארה של יציאת מצרים היה הכנה למתן תורה והניסים והנפלאות היה כדי שנתאוה למתן תורה על ידי הניסים. וזהו ויקרא לו יעקב גל עד, כלומר כיון שמגיע ג"ל שהוא מרומז על ל"ג בעומר אז מתחילין להאיר בחינות הארה קבלת התורה. ומלת ע"ד הוא מלשון עדיי (יחזקאל טז, ז) הורד עדייך (שמות לג, ה) כלומר שעד ל"ג בעומר היה ההארה של יציאת מצרים ומל"ג בעומר מאיר ההארה של קבלת התורה שמרומז במלת ע"ד שרומז על התורה:

ספ"ק ישמח ישראל

ל"ג בעומר:

[ה] הנה אחז"ל (יבמות ס"ב ע"ב) י"ב אלף זוגים תלמידים היו לו לר"ע מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיי' העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם וכו' והם הם העמידו תורה. הנה שמענו מכ"ק אדמו"ר מביאלע ענין ל"ג בעומר, כי אז הוא מדת הוד שבהוד, וכמו"ש בספ"ק הוא נשמת ופנימיות הוד, ותיקון מדת הוד הוא לידע ולהעלות כל ההוד

להקב"ה, וכמוש"ה (תהלים צ"ו, ו') הוד והדר לפניו, כל ההוד שיש להאדם אינו שלו רק הכל הוא מד', למעלה מהעולם, [האף שכל המדות ג"כ הם למעלה מהעולם], והוא בקדושתו אמר על מדת הוד כי ההוד והיופי הוא מד', וא"כ במה יתגאה האדם על חבירו כי הכל הוא מד', ולהיפוך אם פוגם הוא פוגם בכח העליון, ותלמידי ר"ע כאשר לא נהגו כבוד זל"ז מובן שפגמו במדת הוד, וכאשר הגיעו לל"ג בעומר למדת הוד שבהוד, והתחיל להתנוצץ אור מתן תורה, כאומרם ז"ל (שקלים פ"ג מ"א) בפרוס העצרת, שמתנוצץ ומאיר אור קדושת קבלת התורה"ק שזכו ע"י ויחן (שמות י"ט, ב'), וכמאחז"ל (ויק"ר ט', ט') כיון שבאו כולם לפני הר סיני נעשו כולם חני' אחת אמר הקב"ה הרי השעה שאני נותן תורה לבני, וכמו שאמר אדמו"ר הזקן מווארקא זצלה"ה זי"ע שכל אחד ואחד הי' לו חן בעיני חבירו, וכאשר הופיע על תלמידי ר"ע מאור הזה עי"ז תקנו גם המה מדת הוד, עכדה"ק:

והנה באמת בהחטא הזה שלא נהגו כבוד זה לזה לא היו נענשים בזמן אחר, רק בימים האלו שהם ימי דין כמו שכתוב בספר צ"ה, ואז הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה (ע' יבמות קכ"א ע"ב), ולכן פגעה בהם מדה"ד, ולכן מלבד הטעם שמתו תלמידי ר"ע ג"כ אסור לשמוח בהם. וזהו שבע שבתות תמימות, ואחז"ל (ויק"ר כ"ח, ג') אימתי הם תמימות בזמן שעושין רצונו של מקום, היינו שעושין רצון ופיוס למה"ד ומהפכים לרחמים, וכמו"ש היהודי הקדוש עה"פ (תהלים ע"ו, ט') משמים השמעת דין, שדין אינו הנהגה עצמית רק ליראות בהשבת שיש דין, ארץ יראה, שמפחדים וזוחלים ורועדים מאימת הדין, ושקטה, נשקט ונמתק הדין לרחמים:

והענין הוא עדה"כ הנ"ל הוד והדר לפניו, שצריך להחזיר ההוד לפניו, כי הוא ממליך מלכים ולו המלוכה, וכמו"ש הזוה"ק דמיתת ז' מלכין קדמאין הי' שכאו"א אמר אנא אמלוך, ולא ידעו כי כל כח המלוכה הוא מהשי"ת א"ס וא"ח, והמלך השמיני מלך "הדר, שמהדר ומחזיר המלוכה למרי שמיא, התחיל ממנו החיות. וז"ש הוד הוא כנגד בורא רפואות, כי ע"ע הי' עולם התוהו. וז"ש הזוה"ק (ח"ב קפ"ו ע"ב) מאן איהו הדר דא צדיק, כי הצדיק יסוד עולם יודע שכל ההשפעה הוא מהא"ס, וכמו"ש יוסף הצדיק לפרעה (בראשית מ"א, ט"ז) בלעדי אלקים יענה, כי הכל הוא מאת הקב"ה ולא רצוני, וזהו "בלעדי, היינו דבר שחוץ ממני, ובמד"ר (שם) שהחזיר המלוכה לבעלי. וזהו שמדת הוד הוא קודם יסוד, דנודע שהוא בחינת כליות, והפגם הוא ע"י כליות היועצות, ופוגם אח"כ במוחו, ועי"ז נעקרה הטיפה מהמוח דרך ח"י חוליות שבשדרה, וע"י שמתגאה פוגם במוח ולא כרע במודים, ולזאת צריך להיות התיקון ג"כ בתחילה במדת הוד, הוד הוא ביטול ממש, בחי' והודי נהפך עלי (דניאל י', ח'), וכמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד ע"ב ע"ש) מאן דכרע כרע במודים, וע"י הביטול והענו' נתקן החטא. וזהו שהשם הוי' ב"ה בברכת מקבץ נדחי עמו ישראל, שהוא כנגד מדת יסוד, הוא בניקוד הוד:

וז"ש לא נהגו כבוד זב"ז, כי עיקר צריך להאמין שהוא משגיח על כל בהשגחה פרטית, ואפילו המחקרים מודים שתנועות בנ"א הם בהשגחה פרטית, כי עיני ד' משוטטות בכל, וכש"נ (ירמי' ל"ב, י"ט) גדול העצה וגו' אשר עיניך פקוחות על כל

דרכי בני אדם וגוי, ולך ד' הממלכה והמתנשא לכל לראש, כי הוא הממליך ומנשא לכל לראש, ומי שמאמין בזה אין עינו צרה בחבירו, כי הוא מאמין כי לו יאתה הכבוד והמלוכה, אף שבשכלו לא ידע ולא יבין את זאת, ולא יקשה לו שום קושיא על ד', כי הוא בוחן ובודק גנוי נסתרות, והמאמין זוכה לבטחון, כי הוא ענף מאמונה, כמו"ש הרמב"ן ז"ל (בס' האמונה והבטחון פ"א), והבוטח בד' חסד יסובבנהו, שממתיק כל הדינים ומהפכם לחסדים. וז"ש בסה"ק שם הבטחון הוא שם ע"ד, שם המיתוק מאלקים, שבבטחון הוא ממתיק הדינים. וזהו הרמוז ויעקב קרא לו גל עד (בראשית ל"א, מ"ז), כי לבן קרא לו יגר שהדותא, לשון מורא, מלשון הכתוב (ישעי' נ"ד, ט"ו) הן גור יגור, שרצה שיתנהג העולם במדה"ד, ויעקב קרא לו "גל עד המתקת שם אלקים. וזה הוא ענין הרמוז תיבה מהשם מ"ב הוא "נהל, ותיבה מלמנצח הוא "אלקים, ע"ד ברוב טובך נהל עדתך, שזוכה להמתקת הדינים ולהפכם לטוב, וע"י התורה"ק שהיא עץ חיים ונותנת חיים לעושי' זוכה לתקן מדת הוד, וזהו "גל עד, שנתגלה הניצוצות ואורות הבהירות מאור מתן תורה:

ובדברינו מובן דברי חז"ל והי' העולם שמים, ע"ד שאחז"ל (ב"ר ג', ט') הקב"ה בורא עולמות ומחריבן אמר דין הניין לי, היינו שכאו"א אמר אנא אמלוך, והיו מעולם התווה ולא מעולם התיקון, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ע"ד אומרם ז"צ (ב"ב כ"ה ע"ב) הרוצה שיחכים ידרים, היינו דא רום, כי הכל הוא מאתו ומרוממותו ית"ש, ומצידו הוא בחי' סיהרא דלית לי' מגרמי' כלום, וזה צירוף חכמה כח מה. וז"ש "הם העמידו התורה, "הם אותיות "מה, ובזה הי' תיקון לפגמם. וזה גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך (תהלים קי"ט, י"ח), דידוע דע"י החטאים ניטל מאור עיניו של אדם, וכש"נ (שם מ', י"ג) השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות, כי המתגאה פוגם במוחין עליונים, והחמשה חושים נאצלים מהמוח, ובהם גם חוש הראי', וע"י תיקון מדת הוד כהנ"ל זוכה לעינים פקוחות, וזהו גל עיני ואביטה נפלאות וגו':

ונודע מ"ש האר"י הקדוש (בסידורו) מדת הוד הוא כנגד בורא רפואות, והיום שהוא מדת הוד שבהוד הוא בורא רפואות שבבורא רפואות, ופי' הענין כמו"ש המחקרים שטוב יותר [היודע] שאינו יודע מאינו יודע שאינו יודע, כי היודע שהוא חולה ר"ל דורש עכ"פ מזור וארוכה ומרפא לתחלואיו, ולזה עצמו צריך רפואה, וזהו בורא רפואות שבבורא רפואות, שבורא לו רפואה שידע שנצרך להרפואה:

ספה"ק בני יששכר

ו) יש לומר עוד טעם על מנהג בני ישראל שנוהגין להרבות באור ביום ההוא יומא דהלולא דרבי שמעון, דהנה ר' שמעון כשהיה מגלה רזין ביום ההוא באדרא קדישא אמר (נזוה"ק ח"ג) דף רצ"א ע"ב) וז"ל, והשתא בעינא לגלאה רזין קמיה דקוב"ה וכו' והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא אחרא דהא כל יומא דא ברשותי קיימא עכ"ל, רצ"ל שהיה היום מתארך באורו ולא היה רשות לאור היום להתחשך היינו שיתפנה מן העולם עד שנתן לו ר' שמעון רשות, וזה יורה כי כל האורות בטלים ומשמים אל האור כי טוב היינו רזין סתימין דאורייתא אשר גנוז בה אור הגנוז לצדיקים, והצדיקים המבינים ברזין דאורייתא הנה מאירים באור הגנוז בה, על כן אור היום ההוא היה מתארך ושמר פקודתו של ר' שמעון, הבן, הנה לבעבור זה מרבין אור ביום הזה:

שירי ל"ג בעומר

שיר בר יוחאי להרב המקובל האלהי הרב
רבי שמעון לביא זיע"א בעהמח"ס כתם פז:

(מלכות) בר יוחאי נשמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש,
נשאת ציץ נזר הקדש, חבוש על ראשך פארך. בר יוחאי:

(יסוד) בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר פרכת,
במערות צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך. בר יוחאי:

(נצח הוד) בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי ידוד הם לומדים,
אור מפלא אור היקוד הם יוקדים, הלא המה ירוך מורך. בר י
וחאי:

(תפארת) בר יוחאי ולשדה תפוחים, עלית ללקט בו מרקחים,
סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך. בר י
וחאי:

(גבורה) בר יוחאי נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש-דת השערה,
וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צורריך. בר יוחאי:

(חסד) בר יוחאי למקום אבני שיש, הגעת ופני אריה ליש, גם
גלת בותרת על עיש, תשורי ומי ישורך. בר יוחאי:

(בינה) בר יוחאי בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע
שבתות סוד חמשים, קשרת קשרי שין קשריך. בר יוחאי:

(חכמה) בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הַשְּׁקֵפֶת לְכַבוּדָה פְּנִימָה,
 נְשָׁלִימִים וְנִשְׁתָּיִם נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת פְּרוּב מְמִשָּׁח זִיו
 אוֹרָךְ. בַּר יוֹחָאִי:

(כתר) בַּר יוֹחָאִי אוֹר מְפָלָא רוּם מְעָלָה, יִרְאֵת מְלֵהבֵיט פִּי רַב
 לָהּ, תַּעְלוּמָה וְאִין קוֹרָא לָהּ, נְמַת עֵינַן לֹא תְּשׁוּרָךְ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי אֲשֵׁרִי יוֹלְדִתְךָ, אֲשֵׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְדִךָ, וְאֲשֵׁרִי
 הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשֵׁן תְּמִיד וְאוּרִיךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמִשְׁחָת אֲשֵׁרִיךָ שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרִיךָ:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחַי, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחַי, רַבִּי שְׂמַעוֹן צְדִיקָאִי:

אִישׁ אֱלָקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵינָי רְאִיתֵהוּ, לֵב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיּוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיֹון, מְאֹור גְּלִיל הָעֲלִיּוֹן,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

גִּבּוֹר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע וְחֲכָמָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

דֶּרֶשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלֶה מַעְלוֹת רְמוֹת, אֲדוֹנֵנוּ
בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

הַחֲבֵא בְּתוֹךְ מְעָרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סְתֵרֵי תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ
בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

וְשֵׁם גִּבְרָא מַעֲיִן לוֹ, וְחָרוֹב לְמֵאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחֲבָלוֹ,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

זְכֹר צְדִיק לְבִרְכָה, דִּין רִיכָא וְבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ
בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

חֲדִישׁ כַּמָּה הֶלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרַגֵּז מִמְּלָכוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

טַהַר אֶת עֵיר טְבִרְיָה, עֲשֵׂה אוֹתָהּ נְקִיָּה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמַיָּא,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

יִדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטֹל כַּמָּה גְּזוֹרוֹת, אֲדוֹנֵנו
 בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אֹת הַקֶּשֶׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אֹת עוֹלָם
 הָיָה, אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

לְכֹל יִשְׂרָאֵל הָאֵיר, בְּסוּד תּוֹרַת הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזִהִיר,
 אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

מְקוֹם בְּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מִפְּנֵי עֲלִיָּה, אֲדוֹנֵנו בַּר
 יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

נְחַמְד מְאֹד לְמַעַלָּה, זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, כְּתָר עֲלִיּוֹן לוֹ נִגְלָה,
 אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרֵי שְׂבַח־בּוֹרָה, מִפְּנֵי תִצָּא תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנו בַּר
 יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

עָשָׂה שְׂבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּקַּן הָעֲלִיּוֹנִים, אֲדוֹנֵנו
 בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תְּעֻלּוּמָה, תִּקַּן זִהְרֵי חֲמָה,
 אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

צַדִּיק יְסוּד הָעוֹלָם, גָּלָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם, יְכוּל לְפַטּוֹר הָעוֹלָם,
 אֲדוֹנֵנו בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

קוּלוֹ זִמַּר עֲרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוּצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנֵנו
 בַּר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

רָאָה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים, עֵת גְּלָה סוּד נִסְתָּרִים,
אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. וְאִמְרָתֶם:

שְׁלוֹם רַב עַל מְשֻׁכְּבוֹ, מִה יָפִיז וּמִה טוֹבוֹ, דּוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ,
אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. וְאִמְרָתֶם:

תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יַמְלִיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ,
אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. וְאִמְרָתֶם:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לְפָנַי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין,
וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׂבִשְׂמִים. וְאוֹמֵר, מְקוֹה יִשְׂרָאֵל
יְי, מִה מְקוֹה מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

בעזרת השי"ת

עולו והתכנשו להילולא דרשב"י

הננו להודיע לקהל הקדוש שבע"ה
ביום ד' ליל ל"ג בעומר
תתקיים בחצר בית מדרשינו

מעמד ההדלקה לכבוד התנא האלוקי רשב"י זיע"א

תפילת מעריב בשעה 800 בדיוק
ותיכף לאחריה מעמד ההדלקה
בליזוי תזמורת

לאחר ההדלקה יתקיים
בביהמדר"ר סעודת ההילולא
לכבוד התנא האלוקי רשב"י זיע"א

- מקום מיוחד לנשים וילדים -